

SISARPOSTI 1/2024

Kylmä ilma ei haitannut valatilaisuuden seuraajia. Väkeä oli saapunut paikalle sankoin joukoin. Kuuma kahvi munkin kanssa lämmitti valayleisöä.

Kuva Valtteri Inkilä

100-vuotias veteraani s. 3

**Uudet sisaret
otettiin lämpi-
mästi vastaan
s. 4**

**Sotilaskotiperin-
neyhdistys juhli
ja kokousti
S. 6**

Hyvät Vihreät

Olemme jälleen vuoden kulussa ajassa, jossa tarkastellaan mennyttä, miten meni vuonna 2023. Tärkein tapahtuma oli tietysti yhdistyksen 20-vuotisjuhla ja vihreille järjestetty konsertti sotilaskodissa.

Tammikuussa taloussihteeri irtisanoutui ja me hallituksessa mietimme, miten saadaan edellinen vuosi pakettiin. Siitä selvittiin ahkeralla puurtamisella. Uusi palkattiin ja asiat alkoivat sujua. Alokkaita vastaanotettiin neljä kertaa, kaksi rykmenttiin ja kaksi urheilukouluun. Alokkaat saivat yhteistyökumppaneilta tuotelahjoja, ja sodeinfoissa jälleen kirjoitettiin kortteja. Kortin kirjoittaminen on nuorille ihan uusi kokemus, ja me opastamme heitä kansalais- taidossa.

Kevään aikana järjestettiin perinteiset pääsiäismyjäiset ETSO:n (Etelä Suomen sotilaskotialue) yhdistysten kanssa Kolmen sepän patsaalla, ja tänä keväänä samoin maaliskuun lopussa. Perinnepäivää 7.5. vietettiin Helsingin Sotilaskotiyhdistyksen kanssa samassa paikassa, ja perinnettä jatketaan myös tänä vuonna. Santahaminassa sotilaskoti ja talon edusta koristeltiin ilmapalloilla.

Kesällä pääsimme todella harjoittelemaan ympäri- vuorokautista sodetyötä Jukolan viestissä Porvoossa. Olihan se mukava kokemus, vaikka kuumuus kiusasi. Ennen Jukolaa saimme lahjoituksena Teuva- keittimen, jolla valmistimme kahvin paikan päällä. Hernerokan keitto on vielä harjoittelematta, mutta suunnitelmissa on!

Uutena tapahtumana aloitettiin sisarten päiväkahvit sotilaskodissa. Niillä ei ole mitään erityistä agenda, toisten siskojen tapaaminen on tärkeintä. Kahvit jatkuvat myös kuluvana vuonna.

Viime vuonna myyntituotteisiin tuli muutoksia, kun Marabou tuotteet vedettiin pois myynnistä Venäjän pakotteiden vuoksi.

Ukrainan sota nosti varuskunnissa valmiustasoa, mikä aiheutti sen, että läheiset ja kaverit eivät edelleenkään päässeet illalla sotilaskotiin eikä läheisten päivää järjestetty.

Vuosi toi ison joukon uusia vapaaehtoisia yhdistyksemme toimintaan, josta olemme kiitollisia ja toivotamme kaikki uudet lämpimästi mukaan.

Kaiken kaikkiaan vuosi oli mielenkiintoinen ja kaikenlaista pientä tapahtumaa täysi, pandemian jälkeen painetta tapahtumien järjestämiselle oli paljon.

Tänä vuonna huomioimme tietysti kalenterin ja rykmentin aikataulun mukaiset tapahtumat. Sisariltoja on suunnitteilla, ja pyrimme järjestämään aherruksen väliin hyvinvointia. Muistakaapa ilmoittautua jo sähköposteissa kerrottuihin kevään tapahtumiin. Lisää on tulossa, esimerkiksi 4.6. Puolustusvoimain lippujuhlapäivä Hangossa ja vierailu päävartiossa Mariankadulla.

Viime vuosi oli puuhaa täysi, tästä vuodesta näyttää tulevan yhtä tapahtumarikas.

Tavataan sodessa ja tapahtumissa!

Inka

Rukajärven veteraani Hannes Tuovinen 100 vuotta

Kahvituksessa olivat mukana oikealta Riitta Saukkonen, Kirsi Tuovinen, Leena Reini-Sievänen, Helena Saarela, Heini Tanskanen, Mervi Rantakaulio, Silja Niinivirta, Mari Hietanen, Eeva Keränen, Anna Maija Luomi, Tiina Töyrylä, Maria Saarela ja Hannele Hartonen

Sotaveteraani **Hannes Tuovisen** 100-vuotissyntymäpäivää vietettiin lauantaina 24.2.2024 Vihdissä. Päivän vietto alkoi juhla-konsertilla Vihdin kirkossa. Sieltä juhlaväki siirtyi onnittelemaan päiväsankaria Vihdin seurakuntatalolle. 350 vieraille oli tarjolla hernekeittoa ja sotilaskotisisarten tarjoamat munkkikahvit.

Pirteä 100-vuotias saapui paikalle varusmiesten kunniakujaa pitkin.

- Päiväsankarille oli järjestetty yllätys: 40-luvun sotilaaksi pukeutunut varusmies toi hänelle kenttäpostia. Kirjeen Tuovinen pani visusti povi-taskuunsa. Musiikkia kuultiin Viipurin lauluveikkojen esittämänä, ja Finlandia-hymni kaikui flyygelin ja sellon sävelin. **Ikivihreä Eino Grön** – 85-vuotias konkari – lauloi sankarille sota-ajan suosikkivalssin ”Äänisen aallot”.

- Puheita ja onnitteluja riitti. Pääsin kuvaan iskelmälegendan kanssa. Pääsimme myös syntymäpäiväsankarin kanssa yhteiskuvaan, josta jää hieno muisto tilaisuudesta, kahvituksessa mukana ollut **Mari Hietanen** kertoi.

UUDET SISARET SYDÄMELLÄ MUKAAN

Tuoreet sotilaskotisisaret toteavat kuin yhdestä suusta, että uuden harrastuksen aloittaminen oli mielekäs kokemus. Jokainen otettiin lämpimästi vastaan, ja harrastus tuntui heti omalta.

Yhdistyksemme sai viime vuonna 33 uutta sisarta ja tänäkin vuonna maanpuolustustyö sotilaskodissa näyttää kiinnostavan.

Uudet sisaret **Laura Friman**, **Tiina Aisla** ja **Aino-Maija Halminen** saivat heti Santahaminaan tullessaan huomata, että turvallisuudesta pidetään kiinni. Heidän nimiään ei löytynyt varuskunnan portilla olevalta listalta, mutta **Seija Pussisen** avulla ongelma ratkesi. Seija piti heille tervetuliaisluennon, tutustutti työtehtäviin ja paikkoihin, ja uudet sisaret piipahtivat myös kirjastossa

Aino-Maija Halminen kiitti lämmintä vastaanottoa – porttikriisistäkin selvitettiin kunnialla – ja kertoi olevansa sotilaskotityössä Säkylässä sotilaskotisarena toimivan anoppinsa jalanjäljillä. Santahamina on muutenkin tuttu, sillä hänen miehensä opiskelee täällä Maapuolustuskorkeakoulussa kadetiksi.

Laura Friman totesi, että tunsi olevansa tervetullut vapaaehtoistoimintaan. Santahamina on hänelle tuttu lapsuudesta, sillä hänen isänsä teki työuransa saarella. Hän sanoo isänmaallisuuden ja maanpuolustushengen olevan lähellä sydäntään ja kokee sotilaskotitoiminnan olevan mielekästä ja hyödyllistä.

Myös Tiina Aislan äiti oli mukana sotilaskotityössä. Viime aikoina luetut lehtiartikkelit sotilaskotityöstä innostivat hänetkin mukaan toimintaan.

– Turvallisuusympäristömme on muuttunut. Siksi tuntuu tärkeältä tehdä oman pienen osansa yhteisen hyvän puolesta, hän sanoi.

Laura Friman (vas), Tiina Aisla ja Aino-Maija Halminen

HETI TOSITOIMIIN

Alokkaiden läheiset pääsivät tammikuun läheisten päivinä ensimmäistä kertaa pandemian jälkeen Santahaminaan. Pakkassää ei pelottanut, ja lämmin sotilaskoti houkutteli kahville.

Laura Friman ja Laura Sieberg pääsivät tositoimiin heti juuri läheistenpäivinä. Kumpikin koki olevansa tervetullut mukaan. Muihin siskoihin tutustuminen oli mukavaa ja luontevaa.

– Läheistenpäivä oli minulle ensimmäinen työpäivä sotilaskotisisarena. Tunnelma oli lämmin, ja läheisistä huokui ylpeys omia nuoriaan kohtaan. Hieman jännitystäkin taisi olla ilmassa.

Paikalla oli runsaasti sisaria ja huomasi, miten sydämellä jokainen tehtäviään hoitaa. Paikalla oli useampi vasta-alkaja sekä monta vanhaa konkaria. Moni pitkään toiminnassa mukana ollut kertoi olleensa sisarena jopa 40–60 vuotta! Vanhin paikalla ollut sisar taisi olla liki 90-vuotias. Ei voi muuta kuin arvostaa tällaista toimintaa. Oli mielenkiintoista kuulla kollegoiden tarinoita siitä, miten oma sotilaskotisisartoiminta on saanut alkunsa, Laura Friman kertoi.

Laura Friman toteaa, että uutena sisarena päivä jännitti hieman. Hän pohti, osaako toimia oikein ja mistä löytää kaiken tarvittavan. Huolet hälvenivät kuitenkin nopeasti, kun pääsi tapaamaan muita sisaria.

– Tulin sellaiseen työvuoroon, että ehdin hyvin tutustumaan paikkoihin ennen seuraavan läheisten erän saapumista. Söimme yhdessä yhden sisaren tekemää kinkkukiusausta ja joimme päälle munkki-kahvit. Mikäs sen mukavampi vuoron aloitus. Omiin tehtäviini kuului muun muassa vitriiniin täyttöä, pöytien siivousta ja tiskien toimittamista koneeseen.

– Läheistenpäivä oli minunkin ensimmäinen työpäiväni sotilaskodissa. Oli mahtavaa nähdä uusia varusmiehiä ja heidän perheitään. Niin kohteliaita nuoria miehiä ja naisia, jotka selvästi arvostavat sotilaskotisisarten toimintaa. Jos kaikki maamme nuoret ovat yhtä särmiä, meillä ei tule olemaan mitään hätää, **Laura Sieberg** iloitsee.

Kahvitaulla Laura Friman ja Laura Sieberg (oik) seuraamaan Inka Tiittanen, Heini Tanskanen, Seija Pussinen, Susan Haanpää, taustalla Mikko Skön.

Hän kertoo tunteneensa itsensä tervetulleeksi mukaan toimintaan – ja lisäksi salaa iloiseksi, kun hänet kategorisoitiin nuoreksi.

– Toisaalta se kertoo tarpeesta saada mukaan lisää vapaaehtoisia tähän mahtavaan toimintaan. Läheistenpäivänä tapasinkin tiskin toisella puolella luokkakaverini, joka innostui ajatuksesta ja onkin nyt liittynyt mukaan toimintaan.

Laura Sieberg toteaa, että varusmiesten ja heidän perheidensä kohtaaminen oli viikonlopun suola.

– Sekä varusmiehiä että omaisia selkeästi jännitti, mutta tunnelma oli enemmänkin positiivisen odottava. Vaikka tiskillä oli välillä kovakin ruuhka, olivat varusmiehet ja heidän läheisensä iloisella mielellä ja heidän jonottaessaan syntyikin monta mukavaa pikku keskustelua. Koen sotilaskotitoiminnan erittäin merkittävänä palveluna varusmiespalvelustaan suorittaville ja sitä kautta koen tekeväni oman pienen osani maanpuolustuksemme hyväksi.

Teksti ja kuvat Marja-Liisa Nikka

SOTILASKOTIPERINNEYHDISTYS JUHLISTI 30-VUOTISTA TAIVALTAAN

Sotilaskotiperinneyhdistyksen 30-vuotisvuosijuhlaa vietettiin 17.2.2024 Hämeenlinnassa Parolannummen sotilaskoti 2:ssa.

Kaartin puhallinkvintetti aloitti Sotilaskotiperinneyhdistyksen 30-vuotistilaisuuden juhlavasti 1500-luvun marssimusiikilla. He viihdyttivät solistinsa **Tuomas Lehtisen** kanssa juhlavieraita kamarimusiikilla, romanttisilla sävelillä ja lopuksi kuullulla sotilaskotisisarille tutulla Sotilaspoika-marssilla laulettuna.

Olimme yhdistyksen kotikonnuilla: yhdistys perustettiin juuri Hämeenlinnassa, kuten yhdistyksen puheenjohtaja **Inka Tiittasen** tervehdyspuheesta selvisi. Yhdistyksen perustamisella juuri Hämeenlinnaan haluttiin osoittaa sen valtakunnallisuutta. Huomattiin, että sotilaskotijärjestön historiaa oli tarpeellista tallentaa. Yhdistyksillä oli toki omia historiikkeja, mutta ne tietenkin keskittyivät paikalliseen toimintaan. ”Hämeenlinnan sotilaskotiyhdistystä tulee kiittää alkuun panevana rahoittajana ja siskojen työvoimana”, Inka Tiittanen sanoi.

Mukava tapaaminen puheenjohtajien kesken. Vasemmalla Sotilaskotiliiton entinen puheenjohtaja **Kirsi Patrikainen**, Sotilaskotiperinneyhdistyksen puheenjohtaja **Inka Tiittanen** ja varapuheenjohtaja **Eila Jantunen**.

Kahvipöytää koristi keväinen kukkakimppu ja herkut olivat suussa sulavat.

”Sotilaskotimuseota ei edelleenkään ole, vaikka siitä 1980-luvulla tehtiin esitys Puolustusministeriölle. Meillä on pieniä näyttelypisteitä Hämeenlinnan sotilaskoti 1:ssä, Militaria-museossa, Mikkelissä jalkaväkimuseossa sekä Sallan sota- ja jälleenrakennusajan museossa. Suomenlinnassa olevassa Sotamuseossa ja sodanajan näyttelyssä ei huomioitu lainkaan sotilaskotijärjestön olemassaoloa rintamilla. Historiamme ansaitsisi saada osakseen enemmän nostetta. Se on vaikeaa, koska koko yhdistyksen toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen muun sotilaskotiyön ohessa.

Perinteen keräykseen saatiin vuonna 1997 Maanpuolustuksen tukisäätiöltä Sotilaskotiliiton kautta 100.000 markkaa, jolla rahoi-

tettiin haastatteluvälineiden hankintaa ja otettiin koulutusta. Perinneyhdistyksen nykyisenkin toiminta perustuu paljolti koulutukseen ja perinteen keräämiseen. Järjestömmme 106-vuotisessa historiassamme on ollut monia vaiheita ja niiden tallentamisessa jälkipolville on paljon tehtävää. Kiitämme Sotilaskotijärjestön Tukea sen antamasta taloudellisesta tuesta hankkeisiimme, ja erityisesti Hämeenlinnan sotilaskotiyhdistystä sen antamasta konkreettisesta tuesta”, jatkoi Inka Tiittanen.

Inka Tiittanen toivotti juhluvieraat tervetulleiksi Maija Paavilaisen sanoin *”jos katso taakse ei näe eteen, mutta jos ei katso taakse ei näe tulevaa”*.

Tervetuloa Sotilaskotiperinneyhdistyksen jäseneksi

Ennen juhlaa pidetyssä vuosikokouksessa käytiin läpi viime vuotta ja suunniteltiin kuluva. Perinneyhdistys on purkanut vanhat tallenteet ja aloittanut valokuvien digitalisoinnin. Yhdistyksellä on kotisivut *sotilaskotiperinneyhdistys.fi* sekä Facebook-sivut *sotilaskotitoiminnan perinteitä*. Somessa yhdistyksellä on 1 300 seuraajaa. Harrastustyötä yhdistyksessä tehtiin 262 tuntia.

Yhdistys on koonnut kirjasen ”Sattumuksia sotilaskotityössä”. Sitä voi tilata Sotilaskotiperinneyhdistyksen sihteeriltä tai kysellä Inka Tiittaselta ja Merja Autiolta. Kirjanen maksaa 5 euroa.

Tule sinäkin perinteen vaalijaksi! Liittymislomake löytyy kotisivuilta, tai voit ilmoittautua jäseneksi yhdistyksen sihteerille osoitteeseen sotilaskotiperinneyhdistys@outlook.com. Jäsenmaksu, 10 euroa, ei kirpaise!

Tuuli Kuutti (oik.) oli kokouksen puheenjohtaja ja Anneli Ståhl sihteeriksi.

Kuvassa vasemmalta varapuheenjohtaja Eila Jantunen, puheenjohtaja Inka Tiittanen sekä Sotilaskotiperinneyhdistyksen kunniajäseniksi kutsutut Tuulikki Liukkula, Aulikki Vuorela, Kirsi Ikonen ja Irja Ollila.

Rintamasotilaskotisisarista vain vähän tutkimustietoa

Juhlapuheen piti valtiotieteen maisteri **Maija Ikonen** (kuvassa). Hänen Turun yliopistolle tekemänsä Pro gradu -tutkielman aiheena oli ”*Palvelen poikiani viimeiseen saakka*” – rintamasotilaskotisisarten kokemukset talvi- ja jatkosodassa. Tutkielman on saanut vuonna 2023 Suomen Sotahistoriallisen Seuran palkinnon vuoden parhaasta sotahistoriallisesta tutkielmasta.

– Tutkimuksen aihe oli aluksi kovasti hakusessa. Tavoite oli kirjoittaa sellaisesta asiasta, joka ei ole ihan tavanomainen, ja toki mieluusti naisnäkökulmasta. Aloin tutkia asiaa, ja lotista löytyi paljon tarinoita ja dokumentteja, mutta eipä ollutkaan rintamasotilaskotisisarista. Heidät oli ”unohdettu”, tai he eivät olleet tuoneet itseään esille. Hajanaisia tietoja löytyi, ja siitä se lähti, Maija Ikonen kertoo.

Ikosen tutkimuksessa tarkastellaan sotilaskotisisarten omiin kokemuksiin pohjautuen, millaista oli sotilaskotisisarena työskenteleminen talvi- ja jatkosodan rintamasotilaskodeissa ja millaisena sota näyttäytyi sotilaskotisisarille. Lisäksi tutkimuksessa käsitellään sitä, millainen oli sotilaskotisisarten rooli eristäytyneessä ja miehissä rintamaympäristössä sekä miten sotilaskotisisaret itse näkivät oman työnsä ja identiteettinsä naisina rintamalla. Tutkimus nostaa käsittelyyn naisten kokemuksen sodasta ja sotilaskotisisarten aiemmin unohdetun työn rintamalla.

Rintamasotilaskotisisarten moninainen rooli

Maija Ikonen kertoi, että rintamalla palveli sotien aikana noin 3 000 sotilaskotisisarta, joiden motiivina sotilaskotityöhön lähdössä oli muun muassa isänmaallisuus, halu auttaa rintamalla taistelevia sekä velvollisuuden tunto rintamalla olevia isiä ja veljiä kohtaan. Lähtijöinä oli hyvinkin nuoria naisia, jopa 15–16-vuotiaita.

Tutkimuksessa osoitetaan, että sotilaskotisisarten työ ei ollut pelkkää korvikkeita keittoa. Sotilaskotisisarten roolina oli toimia sotilai-

den henkisenä tukena ja hyvinvoinnin edistäjinä sodan ankarissa olosuhteissa. Sotilaskotisisaret pyrkivät luomaan sotilaskodeista kodinomaisia paikkoja, joissa jokaiseen sotilaaseen suhtaudutaan tasaveroisesti sotilasarvosta riippumatta.

Sotilaskotisisaret olivat omistautuneita miesten palvelemiselle ja heidän huomioimiselleen oman hyvinvointinsa kustannuksella. Asema naisena ei ollut tasavertainen miesten kanssa, sillä sotilaskotisisaret kohtasivat rintamalla ahdistelua ja epäasiallista käytöstä sukupuolensa vuoksi. Tulosten perusteella voidaan sanoa, että vaikka sotilaskotisisaria on käsitelty varsin vähän aiemmassa tutkimuksessa, on heidän työllään sodassa ollut suurta merkitystä miesten taistelutahdon ja hyvinvoinnin edistäjinä.

Maija Ikonen höysti puhettaan haastatteluissa kootuilla kertomuksilla. Niistä huokuu ystävyys ja yhteishenki sisarten kesken heidän ollessaan tekevässä vaarallista työtä sodan keskellä. Iloittiin pienistä asioista, ja pakkasen paukuessa tehtiin sisäkonpeti kamiinan viereen, jotta pysyttiin lämpiminä.

Lähteenä on käytetty Maija Ikosen tutkielmaa. Pro gradu -tutkielman on kokonaisuudessaan luettavissa: [Ikonen_Maija_opinnayte.pdf](#) (utupub.fi)

Teksti Marja-Liisa Nikka, kuvat Merja Autio

Valatilaisuus hyisissä olosuhteissa

Kaartin jääkäriyrykmentin ja Helsingin Ilmatorjuntarykmentin alokkaat kokoontuivat Senaatintorille sotilasvalaan.

Sotilaskodin teltta kiinnostaa aina niin nuoria kuin vanhempiakin. Kuva Leena Kosonen

Poikani vala Karjalan prikaatissa Vekaranjärvellä elokuussa 2022 oli todella vaikuttava tilaisuus, kun sen sanoma ja varusmiespalveluksen merkitys oli keväällä konkretisoitunut ihan eri tavalla kuin vuosikymmeniin. Niinpä kun kuulin, että tänä talvena Kaartin jääkäriyrykmentin vala pidetään niin komeissa puitteissa kuin Senaatintorilla, päätin ottaa vapaapäivän työstä ja osallistua tilaisuuteen sotilaskotihommissa. Täytyy sanoa, että itse valaa en tällä kertaa juuri pystynyt seuraamaan eivätkä puheet ja musiikit oikein meidän teltallemme kuuluneet, mutta tästä tulikin toisella tavalla merkityksellinen tilaisuus! Välillä oli kauhea hässäkkä ja härdelli, ja yhdessä tekemisestä jäi tosi hyvä mieli. Kiitos kanssasisaret! Tämän kokemuksen jälkeen aion kyllä jatkosakin osallistua valatilaaisuuksiin kanssanne – vaikka vähän vaatimattomammissakin puitteissa!

Essi Aura

Sotilaskotisisaret osaavat varautua kylmään

Helmikuun kuudestoista päivä valkeni harmaana, kosteana ja sumuisena sekä aika viileän tuulen saattamana. Noin kymmenen sotilaskotisisaren joukko kokoontui Senaatintorille. Parin tunnin päästä oli alkamassa Kaartin Jääkärirykmentin ja Parolasta tulevan Helsingin Ilmatorjuntarykmentin valatilaisuus. Tori täyttyi vihreä- ja mustabarettisista varusmiehistä.

Olimme pukeutuneet lämpimästi, jopa niin, että tuntui jopa vähän kankealta liikkua. Iloisesti, hyvällä mielellä, yhteisapelillä ja iloisella asenteella aloitimme aherruksen ja saimme myyntipöydät kuntoon. Auttoimme kaikki toisiamme ja

saimme vastauksia kysymyksiimme.

Jaoimme tehtävät, ja minulle lankesi toisen maksupäätteen hoito. Kun todellinen asiakasruuhka alkoi, maksupäätteelle oli todella ahkeraa käyttöä. Haasteeksi tuli paljain sormin työskentely, kun summa on laitettava aina oikein. Olen erityisen kiitollinen sille nuorelle uudelle sotilaskotisisarelle, joka vieressäni jakoi munkkeja. Hän ehdotti, että vaihdetaan tehtäviä vähäksi aikaa, jotta sormeni saivat hieman lämmetä. Tätä on oikea sisarapu ja tilanteen hoitaminen – ja kaikki tapahtui hymyillen. Mieleeni tuli lause ”Hymy on avain moneen oveen”.

On kiva tehdä asioita yhdessä, kun kaikki ovat positiivisia, hymyileviä ja kokevat yhteisen ponnistuksen tärkeäksi. Tätä on todellinen, kannustava sotilaskotityö!

Kun tilaisuus oli loppusuoralla, alkoi kunnon vesisaide. Ripeästi kävi telttamme purkaminen, mutta silti kastuimme. Useimmat meistä totesivat varpaiden ja sormien olevan jäässä, vaikka olimme varustaneet itsemme lämpimästi monen tunnin ulkoilukeikkaan.

Yhdessä tekeminen on jonkun uuden aloittamista, yhdessä tekeminen on onnistumista ja yhdessä tekeminen on palkitsevaa. Kiitos sodekaverit tästäkin keikasta!

Sotilaskotisisarella varustuksenaan lyhythihainen paita, pitkähihainen paita, villaliivi, pitkäkökö villainen paita, paksu villapaita, toppatakki ja soden maastopuku. Muistuttaa kyllä ”torimummoa”.

Allu Lamminen

Kerttu Kolarin vaatetus oli pukeutumisohjeiden mukainen, ja ennen kaikkea lämmin!

Sotilaskotiautolle tullaan muistelevaan omia inttiaikoja

Sodeteltalla myyntitouhussa Eila Elo

Sotilaskotiauto parkkeerattiin Tuomiokirkon pääsisäänkäynnin tasanteelle. Pakkasasteita ei ollut montakaan, mutta hyytävä tuuli sai ilman tuntumaan todella kylmältä. Me suomalaiset osaamme pukeutua sään mukaan, mutta **Anja Juntusen** kanssa säälimme heppoisasti pukeutuneita turisteja, jotka parveilivat ottamassa selfieitä kirkon portaikolla. Asiakkaita riitti koko kuu- den tunnin työrupeamamme ajan. Oli kirkon henkilökuntaa, ohikulkijoita, turisteja ja alokkaiden läheisiä. Isät ja isoisät muistelivat omaa varusmiespalvelusaikaansa. Erään alokkaan isä oli tullut paikalle Oulusta. Hän kertoi, että poika asuu Lontoossa, on alokkaana Santahaminassa, ja käy lomilla junalla vanhempiensa luona Oulussa. Vanhempi herra muisteli Santahaminaa ja vanhoja sotilaskoteja, punaista ja valkoista. Niitä yritimme paikantaa kartalle, sillä meidän tunnemme vain tämän 1980 valmistuneen sotilaskodin. Sodekuljettajamme oli jälleen kerran mies paikallaan, auttoi ja saimme auton vuoron loputtua nopeasti lähtökuntoon. Mukava, onnistunut, jopa tuottoisa keikka!

Marja-Liisa Nikka

Tulevia tapahtumia

23.3. pääsiäisaskartelua sotilaskodissa klo 13.00

30.3. pääsiäismyyjäiset Kolmen sepän patsaalla yhdessä pääkaupunkiseudun sotilaskotiyhdistysten kanssa. Aamuvuoro 10-13, ilta 13-16, ilmoittaudu Inkalle.

13.4. hygieniapassikoulutus sotilaskotiliitossa

18. 4. yhdistyksen kevätkokous Perinnetalossa klo 18.00

7.5. sotilaskotitoiminnan perinnepäivä

4.6. Puolustusvoimien lippujuhlapäivä Hangossa

14.-16.6. Jukolan viesti Kauhavalla (Lakia-Jukola). Kauhavan yhdistys kutsuu vapaaehtoisia avuksi - ota yhteys Inkaan, jos olet kiinnostunut.

Seniorisiskojen kaikille avoimet kahvit jatkuvat entiseen tapaan.

Huom! Onko sähköpostiosoitteesi muuttunut? Ilmoita uusi osoitteesi

yhdistyksen toimistoon taloussihteeri@hssky.

Näin et jää paitsi tärkeistä tiedotteista!

Naistenpäivän konsertin suosio säilyy vuodesta toiseen

Leena Alholan ystävät ovat uskollisia Naistenpäivän konsertissa kävijöitä.

Naistenpäivän konsertti tuli tapahtumana minulle aikoinaan tutuksi konserttivieraana ja miellyin. Kun itsellä oli onni päästä sotilaskotisisareksi, niin konsertista kertominen ystäville ja tuuille karjalaisena suupalttina oli helppoa. Mutta tämä vuosi yllätti todella: vakituiset "vieraani" olivat saaneet runsaasti omia ystäviään ja tuttujaan mukaan. Ensimmäiset innokkaat tulijat kyselivät jo joulun jälkeen tulevasta konsertista! Ja Santahamina paikkana vetää ainakin pääkaupunkiseudun vanhempaa väkeä puoleensa. Eikä konsertin tuotto varusmiestoiminnan hyväksi ole vähäinen asia. Ja se torvimusiikki!

Vaikka oma vastuu konsertista rajoittui lähinnä lippujen välittämiseen, niin aina jännittää, miten vieraat kokevat konsertin. Kuinka hyvältä tuntuikaan, kun tuttavilta sateli kiitosta pääsystä tilaisuuteen. Portilla oli kaikki mennyt hyvin ja nopeasti, laulusolistin ääni oli komea, musiikki svengaavaa ja 12-vuotiaan **Eemil Virtalan** (kuvassa) esittämä Evakon laulu liikutti syvästi.

Oltiin kaikki tyytyväisiä. Tosi kiva konsertti. Ensi vuonna uudelleen! Tunsin itseni nöyräksi. Pienellä vaivalla sai tuottaa iloa monelle ihmiselle.

Omasta perhepiiristä sain mukaani konserttiin melkein 14-vuotiaan Markuksen, pojanpojan. Olin lupautunut tulemaan jo kahdeksitoista kattamaan pöytiä. Tulimme Santahaminaan samalla kyydillä. Olin varoitellut poikaa, että hänkin saattaisi joutua töihin. Niinhän siinä sitten kävikin. Markus toimi mummon assistenttina kukkien laitossa. ja kun tuli työn jako, niin Eila-vastaava sanoi napakasti, että "ja poika kaataa teetä". Ja poika kaatoi sen enempää ihmettelemättä. Kotona Markus oli kertonut isälle, että "konsertti oli hyvä ja jouduin töihin"- Ihan kuin äänessä olisi ollut vähän ylpeyttä!

**Teksti Leena Alhola
kuvat Merja Autio**

NUORTEN PALSTA

Varusmiehet täyttivät bingokupongeja innokkaasti.

BINGO!

Nuorten toiminta Sodessa on elänyt hiljaiseloa pandemian aikana ja sen jälkeen. Viime vuoden loppupuolelta lähtien olemme kuitenkin ryhtyneet rakentamaan nuorisajaoston toimintaa uuteen ja aktiivisempaan suuntaan.

Yhdistyksen nuoret jäsenet ovat lähimpänä varusmiesten ikää ja elämänvaihetta. Sotilaskodin nuorilla sisarilla on usein intti-ikäisiä kavereita ja nuoret ymmärtävät hyvin, minkälaista aktiviteettia varusmiehille voisi olla mielekästä tarjota. Nämä aatteet mielessä olemme lähteneet aktivoimaan jaostoa ideoimalla ja järjestämällä sotilaskodissa mukavia matalan kynnyksen tapahtumia, joissa sekä varusmiehillä että sisarilla on yhteistä ja viihtyisää tekemistä.

Tapahtumakonseptien hiominen ei ole tullut ihan itsestään ja nyt kokeilujen kautta olemme löytäneet varusmiesten uuden suosikin, bingon. Bingo on ollut suosittu laji myös muualla Suomessa, bingoiltoja on järjestetty ainakin Hämeenlinnan, Niinisalon ja Upinniemen yhdistyksissä.

Bingoemäntinä toimivat **Iiris Ihalainen** (vas) ja **Nea Friberg**.

Ennen bingoiltaa ehdimme järjestää piparinkoristeluilan, jonka osallistumisaktiivisuus jäi toivottua pienemmälle. Konsultoimme KJTK:n väkeä ja totesimme, että tarvitsemme jotain kutkuttavampaa ja kilpailullisempaa, jotta saamme varusmiehet paikalle.

Järjestimme ensimmäisen bingoillan tammikuussa, ja sen suosio niin uusien kuin vanhempienkin Santahaminassa palvelusta suorittavien joukossa oli suurempi kuin odotimme. Sotilaskoti täyttyi pulisevista ja nauratelevista varushenkilöistä ja kuultiin illan aikana muutama riemun kiljahduskin. Palkinnotkin miellyttivät osallistujia, sillä ne sisälsivät mm. makeisia ja esimerkiksi pipon ja pienen kaiuttimen. Illan aikana nähtiin myös tupla- ja triplavoittoja, mutta jalosti nämä onnekkaat luovuttivat voittonsa niille, jotka eivät olleet vielä palkintoa saaneet.

Nyt jaoston näkökentässä onkin jo uusia ideoita keväälle, myös yhteistyössä KJTK:n kanssa. Suuren suosion vuoksi jatkamme toimintaamme myös bingoiltojen muodossa. Bingo on tullut Santahaminaan jäädäkseen.

Nuorten jaoston vetäjät
kuvat: Helena Kilpeläinen

LÄHEISTEN PÄIVÄT ALKOIVAT AAMUN TULOKIRKOILLA

Sotilaspastori **Paavo Ranta** puhui, alokkaat saivat sotilaan virsikirjan ja pääsivät alkamaan päivän sotilaskotisisarten tarjoaman kahvin ja munkin kera.

Maria Saarela (vas), Susan Haanpää ja Pirkko Kinnunen kahvin jaoksen.

Heini Tanskanen (oik), Mari Hietanen, Riitta Saukkonen ja Mervi Rantakaulio kahvittajina.

Kuvat Merja Autio

Yhteystiedot 2024

Hallitus

Inka Tiittanen, puheenjohtaja
Puh. 040 547 7799
inka.tiittanen@hssky.fi

Merja Autio, varapuheenjohtaja
Puh. 0400 434 941
merja.autio@bastu.net

Päivikki Jordan
paivikki.jordan@gmail.com

Anna Maija Luomi
Puh. 050 584 0181
amluomi@gmail.com

Marju Moisalo
Puh. 040 560 4075
marjukaarina@yahoo.com

Seija Pussinen
Puh. 050 568 8371
pussinen.seija@gmail.com

Mikko Skön
Puh. 050 514 8196
mikko.skön@kolumbus.fi

Varajäsenet

Anu Helpinen
Puh. 040 835 0195
anumarita48@hotmail.com

Marja-Liisa Nikka, sihteeri
Puh. 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Kirsi Tuovinen
Puh. 0405733503
kirsimarja.tuovinen@gmail.com

Jaostot

Tarjoilujaosto
Ison kodin tapahtumat
Helena Saarela
Puh. 040 554 9221
hhelena.saarela@gmail.com

MPKK:n tapahtumat
Eila Elo
Puh. 040 725 7827
eila.elo@luukku.com tai
eelo91772@gmail.com

Hengellinen jaosto
Silja Niinivirta
Puh.050 359 5357
niinisi13@gmail.com

Liikkuva sotalaskoti (LSK)
Merja Autio
Puh. 050 4406994 (LSK)
lsk@hssky.fi
Puh. 0400 434 941
merja.autio@bastu.net

Kirjastojaosto
Anu Helpinen
Puh. 040 835 0195
anumarita48@hotmail.com

Käsityö- ja somistusjaosto
Leena Kosonen
Puh. 040 574 9532
leenam.kosonen@gmail.com

Seniorijaosto
Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Perinne- ja arkistojaosto
Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
Kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Nuoret sisaret
Helena (Hippu) Kilpeläinen
Puh. 050 505 0119
hippuq@live.com

Sotalaskodit

Santahaminan sotalaskoti
Santahaminantie 15
Puh. (09)684 6368
ma-pe 8.30–20.30
la-su 16.30–20.30
Kodinjohtaja Virpi Fyhr
Puh. 0400 441 317
virpi.fyhr@hssky.fi

Kadettikerhon sotalaskoti
Kadettikouluntie 7
Kodinhoitaja Marjo Ilanko
ti-to 11.30–17.30
ma ja pe suljettu
puh. 0299 530 701
kadettikerho@hssky.fi

Auditoriotalon kanttiini
Kadettikouluntie 6
ma-to 8.30–15.00
pe 8.00–12.00
Kodinhoitaja Virpi Leinonen
Puh. 0299530702
auditorio@hssky.fi

Helsinki-Santahamina sotalaskotiyhdistys ry
Santahaminantie 15
00860 Helsinki
Puh. (09)679 771 klo 10.00–15.00 (ei tiist.)
Toimistonhoitaja Karoliina Backas
taloussihteeri@hssky.fi
www.hssky.fi
Nordea FI22 2285 1800 0028 83
Y-tunnus 1869305–2

Sotalaskotipäällikkö
Sirkka Pouru
Puh. 050 329 0152

Sotalaskotivarapäällikkö
Satu Kylmämetsä
Puh. 0407358964
satu.kylmametsa@gmail.com

